

בעזה ש"ת

גליון

דברי תורה

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שיחו"ק בסעודת מלוה מלכה – בלק תשפ"ד

◀ גליון תקי"ג ▶
י"ל בלק תשפ"ה

מכון
מפעלות התורה
לקדושת שניף
להוצאת דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אלו הנקראים בשם "עמודי התווך" שמחזיקים ותומכים בהוצאת הגליון

ידידינו החשוב
הרה"ח יואל ישראל לעוו הי"ו
מאנטשעסטרער

לעילוי נשמת
הרה"ח ברוך מרדכי יהודה ב"ר
ברוך יהודה ע"ה
לעבאוויטש

ידידינו החשוב
הר"ר אהרן לאנג הי"ו
אשדוד

ידידינו החשוב
הרה"ח ישראל חיים גראס הי"ו
מאנסי

עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

© כל הזכויות שמורות למערכת
"מעין החיים"
קרעטשניף פעיה"ק ירושלים תובב"א

הערות והארות ניתן לפנות לאימיל
q318641643@gmail.com

בהענתקת הדא"ח לגליון זה:

הר"ר חיים יצחק יהושע דייטש הי"ו

להנצחות, מזל טוב, לע"נ וכדו' ניתן לפנות
להרה"ח שאול יחזקאל שכטר הי"ו
בפלא' 050-4168937

להעברת התרומות ניתן לפנות להגזברים
ירושלים: הרה"ח אברהם אבא ווייס ני"ו
בני ברק: הרה"ח שלמה מרדכי שכטר הי"ו
בית שמש: הרה"ח שמואל יהודה קאלינסקי הי"ו
אלעד: הרה"ח יצחק מנחם כהן הי"ו

ניתן לתרום גם דרך מערכת "נדרים פלוס"
על שם מכון "מעין החיים" - קרעטשניף

שיחו"ק בסעודת מלוה מלכה - בלק תשפ"ד

הצעל השמועה כשמזכירין אותה, ומי שמדייק היטב בלשונו הנח של האוה"ח הק' רואה שהוא העיד על עצמו שהגיע למדרגה זו, בקוף פרשת קרח מאריך שם בפלפול בנגלות התורה ואומר שם צוה"ל 'והנחתי מבין ריסי עיניו של אביי, ונראה זאת כלשון מליצה אבל באמת כך היה שאכן זכה לראות ולהניח בין ריסי עיניו של אביי.

בררוזין וגם בטשערנאציל היו נותנים חשיבות גדולה מאוד לספר אוה"ח הק', והזוהר הקדוש והאור החיים הק' היו כמעט שווים בהערכה אללם, והיו הרבה מאלאחי הרה"ק מרוזין זי"ע שלא נכנסו לעריכת השולחן עד שקיימו את כל האוה"ח על הפרשה.

וידוע ומפורסם שהרה"ק מהוסיאטין ראה על ציון האוה"ח הק' כי לא ירעו ולא ישחיתו הרשעים בארץ ישראל, בעת הגזירות על בני ישראל כאשר נעקדו שש מיליאן מבני ישראל רח"ל הלך הרה"ק מהוסיאטין זי"ע להשתטח על ציון האוה"ח הק', ואח"כ אמר שלא יכנס הצורר ימ"ש לארץ ישראל, כי ראה שם הוי"ה מאיר על הציון.

ואספר עוד מעניין דביקותו הגדולה של הרה"ק מהוסיאטין זי"ע באור החיים

היום יומא דהילולא של רבינו האור החיים הקדוש, מקובל אלל בני ישראל כי הילולת האוה"ח הק' הוא זמן של עת רצון, והרבה אנשים כבר נוסעו וראו ישועות גדולות ציוס ההילולא של האוה"ח הק', וצפרטו אלו שקבלו על עצמם ציוס זה ללמוד כל שבוע את ספר אור החיים הק', וצדוק ומנוסה אלל הרבה אנשים צלי שיעור שראו ישועות גדולות ונפלאות.

אאמו"ר זי"ע היה מעורר מאוד צעניין בהתוועדות בין בני ישראל יחד [זינן צווישן אידן] צליל שבת, וגם עורר שיש לשלז בתוך זה גם הלימוד בספר אור החיים הק', ואמר שזה מסוגל לקרצ את הגאולה שלימה, כי הרי ידוע שהבעש"ט הק' אמר שאם הוא יפגוש את האוה"ח הק' יוכלו להחיש את ציאת הגואל, וכשלומדים תורת האוה"ח הק' ויושצים צשירות שירות ותשבחות על דרך הצעש"ט הק', מקצצים יחד שני הכוחות של שני הצדיקים, ובהתחבר שני עבודות אלו הזמן מסוגל לקרצ הגאולה.

במכתב של רבי זכריה מנדל צסוף ספה"ק נועם אלימלך מציא כי החסידים הקדושים אנשי השם מופתי הדור כשמזכירין שם התנא מציירין צשכלם כאילו התנא הוא עומד צפניהם חי, כדרך שמצואר צירושלמי שצריך לצייר לעצמו

הצדיקים על הציון אשר נעשה היום דבר זול מאוד, כי היום נהיה סדר העולם שכל מי שרוצה לעשות לו פרנסה מפרנס שמושה נסיעות למקומות הקדושים, ונוסע עם קבוצת אנשים לכאן ולכאן, ואמנם יש אנשים שכוונתם לשם שמים וכראוי, אולם יש שמנצלים את הנסיעה רק לשם טיול ולהספיק עוד ציון ועוד ציון, וניגשים אל הקצר וצשפתיים יכדוהו אצל ליצם רחוק ממנו, ומי שנוסע כך אין הנסיעה עושה עליו רושם.

אך הצדיקים הדריכו כי הנסיעה על הציונים הקדושים אינה טיול בעלמא, ומהאדמו"ר האמצעי מ"דבאוויטש זי"ע יש מאמרי השתטחות שמבאר שם כל העניין מה שאפשר לפעול אצל ציון הצדיק וצאיזה אופן צריך ללכת על הציון, אשרי מי שראה צאיזה אופן הלכו הצדיקים על הציונים.

במאור עינים איתא כי לימוד תורת הצדיק נחשב כהשתטחות על הציון, אכן גם ללמוד את ספריהם הקדושים צריך לדעת כיצד...

בניגון 'שכון כמאד'

אאמז"ר זי"ע הנהיג לחזור על החרוז 'שכון כמאד' ג"פ, כי אחד מהיסקודות שחזר אאמז"ר זי"ע הרצה פעמים על זה היה שאי אפשר להיות פעמים כך ופעמים כך, אלא צריך להיות

הק' מה שאינו ידוע כל כך, צימיו האחרונים נחלש הרה"ק מהוסיאטין מאוד והגיע לשהות פעיה"ק ירושלים בזמלון באצ"ד, וצימים אלו היה גר בתל אביב ש"צ הרה"ק ר' אצרהם יעקב מסאדיגורא זי"ע, וציומא דהילולא של האוה"ח הק' עלה ר' אצרהם יעקב לירושלים עיה"ק לציון האוה"ח הק', ואח"כ נכנס לבקר את הרה"ק מהוסיאטין, ואמרו לו המשמשים שלא יגלה להרה"ק מהוסיאטין כי היום חל היארצייט של האוה"ח הק', כי היה הרה"ק מהוסיאטין חלש מאוד וחששו פן ירצה ללכת אל הציון ולא היה זאת לפי כוחותיו על כן רצו להעלים ממנו את יום ההילולא.

אך הרה"ק מהוסיאטין הצין כי לא הגיע המהרא"י לירושלים רק כדי לבקר, והתחיל לחקרו על מעשיו צעיה"ק ירושלים, וניסה להתחמק ממנו עד שבליט צרירה גילה לו כי הגיע לרגל יו"ד של האוה"ח, ונבהל הרה"ק מהוסיאטין היחכן שלא גילו לו זאת והעלימו ממנו את היום הקדוש הזה שאפשר להועיל הרצה עניינים גדולים, ואמרו לו משמשיו, מדוע עומד הרצי ומשתומם, והרי עתה הוא יודע ואם הרצי רוצה אפשר עוד ללכת על הציון, ויען ויאמר, וכי כך הולכים על ציון האוה"ח הק', הלא צריך הכנה לכל הפחות שצוע מקודם כדי ללכת על ציון האוה"ח הק'. וצוב לבאר את סדר הנסיעה של

עומד ורואה צמעשיו, כי זה ניתן לכל אחד מישראל וכך מתחיל השו"ע שויתי ה' לנגדי תמיד, וזהו 'שכון כמאז צאהלנו' שזכור כי הקצ"ה שוכן צאהלנו ועומד ורואה צמעשיו, ותמיד הוא א-ל מחוללנו.

הערב (ט"ו תמוז) חל יו"ד של הרה"ק ר' יעקב משה מקאמרנא זי"ע, אשר היה חותנו של המנחת אלעזר ממונקאטש זי"ע בזיווג שני, כי לאשתו ראשונה של המנחת אלעזר לא היו בנים וגירשה ונשא את צת הרה"ק מקאמרנא זי"ע, הרה"ק ר' יעקב משה היה רבי מפורסם והיה לו קהל רב בצפתות וצימים טובים וצעת קצלת קהל, והמנחת אלעזר היה חתנו והיה גם כן רבי גדול ומקובל בכל העולם ופוסק מפורסם וספריו היו מפורסמים.

ופעם הגיע המנחת אלעזר לחותנו על שבת פרשת כי תלך, ונאספו שמה ליצור גדול גם מצד קאמרנא וגם מצד אשר הגיע המנחת אלעזר ממרחקים לגאליצ'א, וצאותו שבת פתח ר' יעקב משה מקאמרנא את פיו בחכמה בתוך קהל רב ואמר, 'כי יהיה לאיש בן סורר ומורה' הכוונה על חתני, ויתמהו האנשים איש אל רעהו ויאמרו מה זאת, עד שפירש את דבריו, 'סורר' שמסיר את בני ישראל מדרך הרע, 'ומורה' להם את דרך הישר.

שויתי ה' לנגדי 'תמיד', וכבר אמרתי הרבה פעמים שאם יציאו לי קונטרס שמקובלים צו יחד הרבה מכתבים מודפסים שאין יכולים להכיר צעליהם על פי הכתב יד, וציניהם יהיה גם מכתבים של אהמו"ר זי"ע, ולא אראה על כל מכתב מי הכותב רק אראה את תוכן המכתב, אכיר מיד את מאמר אהמו"ר גם צין עשרות מאמרים, כי השתמש הרבה צתיבת תמיד וכמעט בכל שורה ושורה כתב 'תמיד', על כן צאמירת 'שכון כמאז צאהלנו תמיד א-ל מחוללנו' לא היה יכול להתנתק מזה וחזר על זה כמה פעמים.

לפעמים היה מפרש הצקשה שצעת שנכנסים לצית המדרש יהיה השראת השכינה ולא יהיה שם אחד דאנהיג קלנא צי שכינתא, כי ע"י דיבורים של מקצת אנשים יכול לגרום חלילה שלא יתקבלו תפילות ישראל, אלא ישכון כמאז צאהלנו תמיד ויתקבלו תפילותינו לרחמים ולרצון.

ולפעמים כאשר היה חתן היה מפרש ע"ד אמרם ז"ל (סוטה יז.) 'איש ואשה זכו שכינה ציניהם', ומצקשים שישכון השכינה כמאז צאהלנו ויהיה 'תמיד' א-ל מחוללנו ולא פעם כך ופעם כך, ופעמים היה מפרש הצקשה שנוכל לקיים תמיד שויתי ה' לנגדי תמיד, ואמנם לא תמיד יכול אדם להיות צמדריגה שווה ומוכרח שיהיה פעם יותר ופעם פחות, אצל מכל מקום תמיד צריך לזכור שהקצ"ה